

Відгук

офіційного опонента

доктора педагогічних наук, професора,
головного наукового співробітника відділу позашкільної освіти

Інституту проблем виховання

Національної академії педагогічних наук України

Толочко Світлани Вікторівни

на дисертаційну роботу **Романенко Наталії Михайлівни** на тему:

«Теорія і методика формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій», представлену на здобуття наукового ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності

13.00.04 – теорія і методика професійної освіти

Актуальність теми дослідження зумовлена системною цифровою трансформацією економіки й суспільства, стрімким розвитком інфокомунікаційних технологій, інтелектуальних мереж, хмарних сервісів, штучного інтелекту, Інтернету речей та автоматизованих систем управління, що істотно змінюють зміст і характер професійної діяльності фахівців інфокомунікацій. Сучасна інфокомунікаційна сфера функціонує як складна мережева система, ефективність якої залежить від технічної надійності передавання, зберігання й опрацювання інформації, а також раціональної організації матеріальних, інформаційних, сервісних, технологічних і ресурсних потоків. Відтак логістична складова набуває статусу важливого компонента професійної діяльності фахівця, забезпечуючи узгодженість технологічних процесів, оптимізацію ресурсів, безперервність функціонування інфокомунікаційної інфраструктури та оперативність управлінських рішень.

Посилення потреби у фахівцях, здатних працювати на перетині цифрових технологій, комунікацій та управління складними поточковими процесами, відповідає загальноєвропейським тенденціям розвитку цифрової економіки. Програма ЄС Digital Decade Policy Programme 2030 визначає підготовку висококваліфікованих цифрових фахівців та розбудову безпечної і сталої цифрової інфраструктури серед ключових орієнтирів цифрової трансформації. Актуальність кадрової проблеми зберігається й нині: 2025 р. в ЄС працювало понад 10 млн ІКТ-фахівців, тоді як цільовим показником до 2030 р. визначено щонайменше 20 млн. У звіті Європейської комісії за 2026 р. також констатовано збереження дефіциту ІКТ-фахівців і необхідність прискорення розвитку цифрових компетентностей. Це актуалізує пошук нових моделей професійної підготовки, орієнтованих як на опанування вузькопрофільних технологічних знань, так і на формування здатності системно управляти процесами й ресурсами цифрової інфраструктури.

У контексті зазначеного вважаємо дисертаційну працю Романенко Наталії Михайлівни «Теорія і методика формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій» актуальною, здатною сприяти формуванню науково обґрунтованої моделі освітнього процесу, що забезпечує цілісність і послідовність формування професійної компетентності логістики в майбутніх фахівців інфокомунікацій.

На основі аналізу наукових праць, перебігу освітнього процесу й досвіду роботи педагогів дисертантка виокремлює низку суперечностей, що переконливо доводять своєчасність проведеного дослідження: потребою галузі зв'язку у фахівцях інфокомунікацій із відповідним рівнем професійної компетентності логістики та недостатнім рівнем забезпечення її сформованості у професійній підготовці майбутніх фахівців галузі 17 «Електроніка, автоматизація та електронні комунікації»; об'єктивною потребою формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій та недостатньою розробленістю теоретичних положень і методичного інструментарію забезпечення процесу; потребою закладів вищої освіти у науково обґрунтованих структурно-функціональних моделях модернізації процесу формування професійної компетентності логістики в майбутніх фахівців інфокомунікацій галузі зв'язку та відсутністю комплексного методичного та інформаційно-технологічного забезпечення їх реалізації; необхідністю розроблення та експериментального підтвердження моделі формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій та недостатньою розробленістю практиологічної діагностики ефективності традиційних педагогічних моделей.

Саме тому логічно, що предмет дослідження – структурно-функціональна модель формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в *уточненні* тезаурусу педагогічної проблеми формування професійної компетентності логістики в майбутніх фахівців інфокомунікацій у академічно визначених концептуальних підходах (компетентнісному (цифрово-орієнтованому), ІКТ-орієнтованому, соціотехнологічному (управлінсько-комунікаційному), освітньо-цифровому (студентоцентрованому), системно-інформаційному, інформаційно-аналітичному, професійно-комунікаційному (соціокультурному інноваційному) і логістико-компетентнісному (міждисциплінарному управлінському)) комплексу складових понять – «логістика», «логістична система», «підсистеми логістики», «логістична сфера», «функціональні напрями логістики», «тенденції розвитку сфери логістики», «майбутній фахівець», «інфокомунікації», «види інфокомунікацій», «майбутні фахівці інфокомунікацій», «логістика інфокомунікацій у галузі зв'язку» та «професійна компетентність майбутніх фахівців інфокомунікацій» з огляду на авторське бачення; *визначенні й розкритті* в процесі лінгвістичного (у 26-ти мовах світу) і дефінітивного аналізу полімовного тлумачення поняття «логістика» за характерними категоріями (технологічності, когнітивності, аксіологічності й системності) його трактування; *виокремленні* в ретроспективі дослідження етапів становлення й розвитку логістики як галузі науки і знань та сфери економічної діяльності (протологістичного військового; військово-логістичного; функціонально-операційного; інтеграційного; цифрового); *установленні змісту й функціонального призначення* контентів нормативно-правового і технічного регулювання сфери логістики інфокомунікацій галузі зв'язку та сфери освіти, науки й інноватики засобами формально-логічного аналізу; *установленні ролі і функцій* сфери логістики інфокомунікацій у галузі

зв'язку та визначенні можливості зайнятості майбутніх і задіяних фахівців інфокомунікацій у професійному середовищі працевлаштування; *розробленні й обґрунтуванні* архітектури (змісту і будови) сформованості професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій з таксономічною спробою систематизації компетенцій і здатностей у інформаційно-технологічних організаційно-управлінських, системно-аналітичних, інформаційно-комунікаційних, креаційних та інноваційних, професійно-етичних, семантичних аспектах забезпечення бажаного рівня її сформованості з узгодженням сфери логістики інфокомунікацій у галузі зв'язку; *розробленні* освітнього компонента «Логістика» (з методичним органайзером та інформаційно-технологічним забезпеченням) для першого (бакалаврського) рівня освіти, галузі знань 17 «Електроніка та телекомунікації» спеціальності 172 «Телекомунікації та радіотехніка», здійсненні добору засобів правового й технічного регулювання професійної підготовки майбутніх фахівців інфокомунікацій; *розробленні, обґрунтуванні та праксеологічній перевірці* структурно-функціональної моделі формування професійної компетентності логістики в майбутніх фахівців інфокомунікацій у синергії підсистем (цільової, нормативно-правової, організаційно-методичної, спеціально-змістової функціональної, технологічної та релевантної) засобами діагностики розробленого критеріального апарату (критеріїв – аксіологічно-мотиваційним, інформаційно-комунікаційним і функціонально-технологічним та за рівнями її сформованості – низьким, середнім, високим) у визначених педагогічних умовах (соціальної відповідальності, професійної культури та належного врядування).

Ступінь обґрунтованості використаних методів, отриманих результатів і положень дисертації. Дисертаційна праця виконана на належному науково-методологічному рівні. Задля досягнення мети й розв'язання поставлених завдань було використано комплекс методів. *теоретичний* для обґрунтування тезаурусу формування професійної компетентності логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій як об'єкт цілісної педагогічної проблеми; *ретроспективний* етапів становлення та еволюції поняття «логістика»; *структурно-логічний, лінгвістичний та дефінітивний* для розкриття понятійно-категоріального апарату дослідження та уточнення понять – «логістика», «логістика інфокомунікацій», «професійна компетентність логістики», «майбутні фахівці інфокомунікацій»; *контент- і формально-логічний аналізи* законодавчих нормативно-правових документів і засобів технічного регулювання, стандартів професійної підготовки (вищої освіти), міжнародних регламентів, рамок кваліфікаційних вимог для визначення стану розробленості проблеми дослідження; *структурно-організаційний та структурно-функціональний* – задля розроблення, обґрунтування та проєктування структурно-функціональної моделі формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій з методичним органайзером забезпечення; *системний* – для систематизації, узагальнення та інтерпретації теоретичних і методичних аспектів праксіології розробленості педагогічної проблеми дослідження формування професійної компетентності логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій (аналіз практик); *проєктування, моделювання, а також педагогічний експеримент*

(мотиваційний, констатувальний, формувальний та релевантний етапи), *праксеологічний* для встановлення ефективності моделі процесу формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій; *статистичний* для верифікації достовірної доведеності результатів.

Високий ступінь обґрунтованості використаних методів, отриманих результатів і положень дисертації підтверджується фактом успішного впровадження *структурно-функційної моделі формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій* (базами експериментальної діяльності стали Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій, Національний університет «Київський авіаційний інститут» та Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського. Загалом вірогідність результатів наукової праці забезпечена методологічною й теоретичною обґрунтованістю вихідних положень дисертації; доцільністю вибору комплексу методів дослідження; ґрунтовним опрацюванням наукових доробків учених із галузі дослідження, а також низки нормативно-правових документів; позитивними результатами експериментальної перевірки результатів дослідження. Отже, не викликає заперечень обґрунтованість наукових положень і висновків дисертаційного дослідження, які спираються на сучасні досягнення в галузі психології та педагогіки, теорії і методики професійної освіти.

Найбільш істотні наукові результати роботи.

1. Дисертанткою на належному теоретико-методологічному рівні здійснено комплексний аналіз проблеми формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій. Позитивним аспектом роботи є застосування сукупності взаємодоповнювальних видів аналізу – теоретичного, структурно-логічного, дефінітивного, ретроспективного, лінгвістичного, контент- та формально-логічного, що дало змогу розкрити генезу логістики від протологістичного військового до сучасного цифрового етапу, систематизувати теоретичні засади дослідження та сформувати його поняттєво-категоріальний апарат. Авторкою структуровано тезаурус дослідження, що охоплює поняття «логістика», «логістична система», «логістична сфера», «інфокомунікації», «майбутні фахівці інфокомунікацій», «логістика інфокомунікацій у галузі зв'язку» та «професійна компетентність логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій». Особливої наукової значущості набуває авторське трактування професійної компетентності логістики як інтегративної характеристики здобувача освіти, що поєднує знання, уміння, навички, професійно значущі якості й ціннісні орієнтації та забезпечує здатність до системного управління інформаційними, матеріально-технічними, фінансовими й сервісними процесами, ресурсозабезпечення і ресурсорозподілу та прийняття ефективних логістичних рішень у сфері електронних комунікацій.

2. Вагомим результатом дослідження є системне обґрунтування нормативно-правових і техніко-регуляторних засад формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій. Дисертанткою не обмежено нормативну основу лише сферою вищої освіти, а розглянуто її в міжгалузевому контексті економічної, інформаційної, екологічної, енергетичної, транспортної та кібербезпеки, цифрового розвитку й інноваційної діяльності. На

окрему позитивну оцінку заслуговує систематизація міжнародних інституцій, що здійснюють нормативне, технічне та професійне регулювання логістики й інфокомунікацій, зокрема WTO, WCO, UNCTAD, CSCMP, ELA, FIATA, ASCM, CILT, ITU, UPU, 3GPP, ICANN, IETF, IEEE, GSMA, ETSI та ін. Обґрунтовано необхідність урахування положень міжнародних директив і регламентів ЄС – NIS2, ePrivacy Directive, CER, EECC, GDPR, eIDAS, AI Act, DSA та інших – у змісті й інформаційно-технологічному забезпеченні освітнього компонента «Логістика». Такий підхід посилює практичну спрямованість дослідження, оскільки забезпечує узгодження професійної підготовки майбутніх фахівців із сучасними вимогами цифрової економіки, кібербезпеки, захисту даних, стійкості критичної інфраструктури та європейської інтеграції України.

3. Істотним науково-методичним результатом роботи є розроблення змісту та структури професійної компетентності логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій і відповідного змістово-технологічного забезпечення її формування. Дисертанткою визначено функціональне місце логістики в інфокомунікаційній сфері, систематизовано види інфокомунікацій, обґрунтовано їх роль у забезпеченні інформаційного трансферу та функціонуванні телекомунікаційної інфраструктури. Науково й практично значущим є здійснений підбір інформаційно-технологічного інструментарію: систем управління ланцюгами постачання (SCM), геоінформаційних систем, технологій автоматизованого моніторингу мереж, платформ управління проектами, хмарних сервісів, IoT, CRM-систем та аналітичних платформ. Авторкою аргументовано поєднання цифрових та ІКТ-засобів із сучасними педагогічними технологіями – компетентнісним, дослідницьким, STEM/STEAM, симуляційним, адаптивним, проєктним, перевернутим, інтерактивним і міждисциплінарним проблемно-інтегрованим навчанням. Це забезпечує не механічне опанування логістичних знань, а формування комплексу цифрових, аналітичних, комунікаційних, проєктних, організаційно-управлінських та інноваційних здатностей майбутнього фахівця інфокомунікацій.

4. Практично значущим результатом дисертаційної роботи є розроблення та впровадження в освітній процес освітнього компонента «Логістика» з відповідним методичним органайзером та інформаційно-технологічним забезпеченням для майбутніх фахівців інфокомунікацій. Його зміст структуровано в логічній послідовності від теоретичних засад логістики до стратегічного управління та сталого розвитку й охоплено питання менеджменту ланцюгів постачання, транспортних і складських систем, управління запасами й товарообігом, логістичних інформаційних систем і мереж, цифровізації логістики, стратегічного менеджменту, етики, доброчесності, соціальної та екологічної відповідальності.

Особливої уваги заслуговує практико-орієнтованість розробленого забезпечення: застосування кейс-методу, аналізу ланцюгів постачання, розроблення планів транспортування, симуляційних вправ, проєктної та дослідницької діяльності, створення професійних кейсів із використанням цифрових технологій. Важливо, що зміст компонента адаптовано до специфіки інфокомунікаційної галузі та орієнтовано на формування здатності

застосовувати логістичні знання для розв'язання реальних професійних завдань, зокрема оптимізації транспортно-логістичних процесів, цифрової трансформації логістичних систем, управління якістю і безпекою та комплексного оцінювання ефективності логістичних систем телекомунікаційної інфраструктури.

5. Одним із найбільш вагомих результатів дисертаційного дослідження є проектування та наукове обґрунтування структурно-функціональної моделі формування професійної компетентності логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій, у якій забезпечено взаємозв'язок цільової, нормативно-правової, організаційно-методичної, спеціально-змістової функціональної, технологічної й релевантної підсистем. Методологічна цілісність моделі забезпечується інтеграцією *підходів дослідження* (компетентнісного, ІКТ-орієнтованого, соціотехнологічного, освітньо-цифрового, системно-інформаційного, інформаційно-аналітичного, професійно-комунікаційного й логістико-компетентнісного) із *підходами до сталого розвитку* (економічним, соціальним, екологічним, інтеграційним, глобальним, інноваційним), підходами у сфері логістики (інституційно-парадигмальним, організаційно-методичним, компетентнісно-орієнтованим, інноваційним, системним, процесним, інтеграційним, інфраструктурним, діяльнісним) та підходами формування професійної компетентності логістики (системним, пізнавально-діяльнісним, компетентнісним і результативно орієнтованим). Аргументованим є поділ методів на 3 групи: методи дослідження (теоретичний, структурно-логічний, дефінітивний, ретроспективний, лінгвістичний, контент- і формально-логічний, структурно-організаційний, функціональний, системний, праксеологічний, проектування, моделювання, статистичний); організаційно-управлінські (проектного управління, планування, технічного регулювання, корпоративної організації, нагляду, управління якістю та безпекою); методи та методики навчання (компетентнісного, проблемно-орієнтованого, дослідницького, симуляційного, адаптивного, STEM/STEAM).

До позитивних характеристик моделі належить її спрямованість на реалізацію соціального замовлення щодо якісної підготовки конкурентоспроможних фахівців для галузі зв'язку, а також урахування соціальної відповідальності, професійної культури та належного врядування сфери логістики як педагогічних умов. Вагомість експериментальної частини посилюється залученням до дослідження трьох закладів вищої освіти та значного контингенту майбутніх бакалаврів спеціальності 172 «Електронні комунікації та радіотехніка» із розподілом здобувачів на експериментальну й контрольну групи. Така організація створює необхідне підґрунтя для праксеологічної перевірки результативності авторської моделі та підтвердження доцільності її впровадження в професійну підготовку майбутніх фахівців інфокомунікацій.

Отже, дисертаційна праця є логічно структурованою, матеріал викладено послідовно й системно. За своїм змістом, структурою, обсягом та оформленням рецензована робота відповідає чинним правилам і вимогам до наукових досліджень на здобуття ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності

13.00.04 – теорія і методика професійної освіти та є завершеним науковим дослідженням.

Значення одержаних результатів для науки і практики й рекомендації щодо їхнього можливого використання. Уважасмо, що результати дисертаційного дослідження мають вагоме наукове, науково-методичне та практичне значення для вдосконалення професійної підготовки майбутніх фахівців інфокомунікацій. Наукова цінність одержаних результатів полягає в розробленні й обґрунтуванні змісту та структури професійної компетентності логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій галузі знань 17 «Електроніка, автоматизація та електронні комунікації» (нині – G «Інженерія, виробництво та будівництво»), спеціальності 172 «Електронні комунікації та радіотехніка» (нині – G5 «Електроніка, електронні комунікації, приладобудування та радіотехніка»), а також у створенні критеріального апарату, що забезпечує комплексне оцінювання рівнів її сформованості. Це сприяє поглибленню теоретико-методичних засад компетентісно орієнтованої професійної підготовки та конкретизації змісту логістичної складової професійної діяльності фахівців інфокомунікацій.

Практичне значення дослідження визначається розробленням і можливістю безпосереднього впровадження в освітній процес закладів вищої освіти освітнього компонента «Логістика» для здобувачів першого (бакалаврського) рівня вищої освіти. Його навчально-методичне забезпечення охоплює зміст і структуру робочої програми, силабус, методичний органайзер та комплекс засобів інформаційно-технологічного забезпечення. Важливо, що зміст освітнього компонента зорієнтований на інтеграцію логістичних та інфокомунікаційних знань і формування здатності здобувачів освіти застосовувати сучасні цифрові технології для аналізу, планування, організації й оптимізації логістичних процесів у професійній діяльності.

Практико спрямованими результатами дисертаційного дослідження є також розроблені навчальні програми та методичні рекомендації з дисциплін «Технології поштового зв'язку» та «Інформаційні технології поштового зв'язку» для підготовки молодших фахових бакалаврів спеціальності 172 «Електронні комунікації та радіотехніка». Їх використання сприяє забезпеченню наступності професійної підготовки, поєднанню технологічної, інформаційної та логістичної складових змісту освіти, формуванню в здобувачів практичних умінь застосовувати інформаційні технології у процесах організації та функціонування поштового й електронного зв'язку.

Одержані результати можуть бути рекомендовані для розроблення та модернізації освітньо-професійних програм, навчальних планів, робочих програм і силабусів освітніх компонентів у закладах вищої та фахової передвищої освіти; удосконалення змісту професійної підготовки майбутніх фахівців електронних комунікацій і радіотехніки; розроблення навчально-методичного й інформаційно-технологічного забезпечення дисциплін логістичного та інфокомунікаційного спрямування; діагностування й моніторингу рівнів сформованості професійної компетентності логістики. Матеріали дослідження доцільно використовувати також у системі підвищення

кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, під час організації практичної підготовки здобувачів освіти, розроблення міждисциплінарних курсів із логістики, цифрових технологій та інфокомунікацій, а також у подальших наукових дослідженнях проблем професійної підготовки фахівців для цифрової економіки та галузі електронних комунікацій.

Оцінка змісту й завершеності дисертації. Дисертаційна праця складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків.

Варто означити ґрунтовне розроблення у вступі наукового апарату дослідження, тобто об'єкта, предмета, наукової новизни та практичного значення одержаних результатів дослідження. Описано актуальність; сформульовано мету, завдання; висвітлено зв'язок роботи з науковими темами, зокрема вказано, що дисертаційна робота виконана в межах наукового дослідження відповідно до тематичного плану Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (2018–2026 рр.), наукові дослідження здійснено в межах зведеного плану науково-дослідних робіт у сфері освіти, науки та інноватики «Освітня політика якості й безпеки життєдіяльності соціокультурних форм для сталого розвитку» (0122V000046 №10/22-24) Українського державного університету імені Михайла Драгоманова. Тему дисертаційної роботи затверджено Вченою радою НПУ імені М. П. Драгоманова (протокол № 9 від 30 грудня 2015 року).

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації в опублікованих працях.

Основні наукові положення й результати дисертаційної роботи опубліковано в 9 публікаціях, серед них 2 статті у наукових фахових педагогічних виданнях України, 3 статті у закордонних наукових періодичних виданнях, з них 2 – у виданнях, віднесених до міжнародних наукометричних баз даних WOS та 4 наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації в матеріалах конференцій. Аналіз змісту публікацій засвідчує, що наукові положення, отримані результати проведеного дослідження повною мірою представлено в друкованих наукових працях. Результати дослідження репрезентовано на науково-практичних конференціях різних рівнів.

Відсутність (наявність) порушень академічної доброчесності. Порушень академічної доброчесності в дисертаційній праці Романенко Наталії Михайлівни не виявлено. У роботі дотримано етичні принципи й правила, визначені в Законі України «Про освіту» (2017 р.). Використані ідеї, результати і тексти інших авторів мають посилання на відповідне джерело. Дисертація характеризується єдністю змісту, відповідає вимогам щодо її оформлення, ураховує особливості наукового стилю.

Дискусійні положення, зауваження і побажання до змісту дисертаційної роботи. Позитивно оцінюючи наукове й практичне значення

дисертаційної праці Романенко Наталії Михайлівни, висловимо певні зауваги й побажання:

1. У дисертації представлено розгалужений поняттєво-категоріальний апарат, що відповідає міждисциплінарному характеру дослідження. Водночас окремі авторські дефініції є доволі розлогими та поєднують сутнісні, структурні й функціональні характеристики. Доцільним видається дещо лаконізувати визначення ключового поняття «професійна компетентність логістики майбутніх фахівців інфокомунікацій» та чіткіше окреслити його специфічні ознаки.

2. Позитивним аспектом роботи є ґрунтовне представлення нормативно-правового й технічного регулювання професійної підготовки й діяльності фахівців інфокомунікацій. Водночас доцільно було б виразніше показати, які положення міжнародних і національних нормативних документів трансформуються в конкретні результати навчання, зміст освітнього компонента «Логістика» та складники досліджуваної компетентності. Це посилило б взаємозв'язок нормативної й методичної складових дослідження.

3. У роботі запропоновано широкий спектр цифрових засобів і сучасних педагогічних технологій: SCM, GIS, IoT, CRM, хмарні сервіси, STEM/STEAM, проєктне, симуляційне, адаптивне, перевернуте й інтерактивне навчання. Водночас варто було б чіткіше обґрунтувати критерії їхнього відбору та внесок кожної технології у формування відповідних компонентів професійної компетентності логістики, установивши взаємозв'язок між компонентом компетентності, педагогічною технологією, цифровим засобом та очікуваним результатом.

4. Дискусійним видається віднесення «належного врядування сфери логістики» до педагогічних умов формування професійної компетентності логістики, оскільки це поняття за своєю сутністю тяжіє до організаційно-управлінської та інституційної площини. Доцільно було б додатково аргументувати його педагогічний зміст і конкретизувати механізми реалізації безпосередньо в освітньому процесі.

5. Експериментальна перевірка авторської моделі здійснена на базі трьох закладів вищої освіти із залученням значного контингенту здобувачів, що посилює доказовість результатів. Водночас перспективним є дослідження можливостей масштабування й адаптації запропонованої методики до оновленої спеціальності G5 «Електроніка, електронні комунікації, приладобудування та радіотехніка», інших освітніх програм, закладів фахової передвищої освіти й системи професійного розвитку фахівців галузі зв'язку.

Висловлені зауваження не перешкоджають позитивному ставленню до виконаної Н.М.Романенко дослідницької роботи, а здійснений автором творчий пошук заслуговує на повагу і позитивну підтримку.

Рецензована дисертація вирішує конкретне наукове завдання, містить раніше не захищені положення, які є особистими напрацюваннями автора, мають наукову цінність і позитивне значення для подальшого розвитку сфери логістики інфокомунікацій галузі зв'язку.

Загальний висновок. Загалом аналіз дисертації й опублікованих праць дає підстави для висновку про те, що дисертаційне дослідження є завершеним і самостійним, у якому отримані нові науково обґрунтовані теоретичні та практичні результати. Теоретичні висновки та практичні рекомендації, викладені дисертанткою, носять достовірний характер, аргументовані й можуть бути предметом захисту. Висновки за розділами й загальні висновки мають єдину логіку викладення та змістовно становлять єдине ціле.

Зважаючи на актуальність, наукову новизну, важливість одержаних результатів дослідження, їхню обґрунтованість і вірогідність, вагому практичну цінність сформульованих положень і висновків, уважаємо, що дисертаційна робота Романенко Наталії Михайлівни «Теорія і методика формування професійної компетентності логістики у майбутніх фахівців інфокомунікацій» є завершеною працею, відповідає вимогам «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24 липня 2013 р., що дає підстави для присудження Романенко Наталії Михайлівні наукового ступеня кандидата педагогічних наук за спеціальністю 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти.

Офіційний опонент:

доктор педагогічних наук,
професор, головний науковий співробітник
відділу позашкільної освіти
Інституту проблем виховання
Національної академії педагогічних
наук України

Світлана ТОЛОЧКО

